

ducere børn, og derfor ønsker at få foretaget kunstig befrugtning. Der er uhyggelig mange behov i vort sundhedssystem, så jeg mener virkelig, det er absurd, hvis det offentlige sygehæsvæsen nu også skal til at betale for denne luksus. Kunstig befrugtning blev betragtet som et fremskridt og en stor hjælp for par, som er ufrivilligt barnløse, altså af en eller anden grund ikke kan få børn på naturlig vis, og mange familier er blevet beriget med børn ad denne vej. Men at det skulle være noget, man har ret til, og at man føler sig diskrimineret, hvis man ikke får det, er for mig at se en forkælet indstilling, som jeg slet ikke kan begribe.

Det at få børn er i det hele taget ikke en ret, det er en gave. Ja, børn er en gave, og børn har rettigheder. Et barn har krav på både en far og en mor. Når der tales om adoptionsfamilier og plejefamilier osv., kræver man ofte, at der skal være både en far og en mor i hjemmet, og daginstitutionerne efterlyser mandlige pædagoger, for at børnene ikke skal vokse op i et rent kvindesamfund. I Børnelovudvalgets betænkning vedrørende forældremyndighed tales der også meget om barnets ret til både en far og en mor, men hvorfor skal det kun gælde i forbindelse med skilsmisser?

Kristeligt Folkeparti ser en ændring af loven som en glidebane. Det er mindre end 1 år siden, loven om kunstig befrugtning blev vedtaget, og nu vil man allerede ændre den. Det er virkelig et absurd, besynderligt og unaturligt samfund, vi er på vej til at skabe, hvis vi vedtager dette lovforslag. På mange områder værner vi i dag om naturen og det naturlige, og i vores hverdag bruger vi så mange naturlige ting som muligt. Men på dette punkt går man i den direkte modsatte grøft og vil vedtage noget, som er totalt naturstridigt, kunstigt og absurd.

I Norge og Sverige siger loven vedrørende kunstig befrugtning, at kun kvinder, der lever i et ægteskab eller i et ægteskabslignende forhold med en mand, kan få tilbudt kunstig befrugtning, og det synes jeg virker som noget nærmere den sunde fornuft end dette nye danske forslag. Jeg håber, at alle, som stemte imod dette forslag sidste år af samvittighedsgrunde og etiske grunde, stemmer imod det én gang til.

Alle i Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt gøre fru Tove Videbæk opmærksom på, at lovgivningen også forbyder behandling i private fertilitetsklinikker.

Fru Tove Videbæk kan have fuldstændig ret i – og der kan være mange argumenter for det – at det offentlige ikke skal tilbyde denne behandling; men det er slet ikke det, det handler om. Det handler om, at der er forbud imod, at læger må foretage en kunstig befrugtning, som kan være nødvendig på grund af en sygdom hos den pågældende kvinde. Lovgivningen forbyder læger at foretage dette, også selv om de bliver betalt. Det var kun for lige at få præcisert tingene, for vi bliver nødt til at tale samme sprog, hvis vi skal kunne diskutere dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det, fru Anne Baastrup sagde til mig nu, har jeg hørt fru Anne Baastrup sige en del gange i dag, og alligevel holder jeg fast ved min indstilling og støtter hr. Preben Rudiengaard i, at det har mere at gøre med etik og moral og samvittighed end med de ting, der blev nævnt.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Selv om forslagsstillerne og flere ordførere helst ikke vil tale om det, drejer dette lovforslag sig jo om, hvorvidt vi fra Folketingets side skal bestræbe os på – som vi hidtil har gjort i lovgivning om børns vilkår osv. – at børnene fortsat kan have en far og en mor. Disse bestræbelser er man ved at opgave, og det synes jeg er beklageligt.

Jeg mener, vi kan konstatere, at det er bedst for et barn at have både en far og en mor. Det er bedst af praktiske grunde, af økonomiske grunde, men ikke mindst af følelsesmæssige grunde. Det er godt for et barn at have tilknytning til både en mandlig og en kvindelig forælder.

Det er godt, at man kan finde sit fædrene og mødrene ophav. Vi har dog set eksempler på, at adoptivbørn har haft alvorlige personlige problemer i deres søgen efter deres genetiske ophav, så spørgsmålet er derfor, om vi skal opgive det hensyn til børnenes tarv eller fastholde det. Jeg mener, vi skal fastholde, at børnene har ret til en far og en mor, og at vi skal lægge tingene sådan til rette, at det bliver bestræbelserne i de forskellige sammenhænge i samfundet, og derfor må jeg afvise lovforslaget.